

El programa d'Omella per Barcelona: una consulta per "continuar i aprofundir el Vaticà II"

Dg, 20/11/2016 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) Era el primer dia que se l'escoltava proposant un pla de treball per als propers anys i exercint plenament com a arquebisbe de Barcelona. Una consulta oberta per aprovar el nou Pla Pastoral. Aquest és el pla de l'arquebisbe **Joan Josep Omella**, que no és ni més ni menys que "continuar, aprofundir i intensificar la línia d'acció que va marcar el Concili Vaticà II". Una tasca que "s'ha anat concretant a Catalunya en els diversos documents elaborats pels bisbes de les diòcesis catalanes tals com "Arrels cristianes de Catalunya del 1985) i més recentment *Al servei del nostre poble* del 2011)".

És el programa que va presentar Omella en l'acte de clausura de l'Any de la Misericòrdia a Barcelona que es va celebrar dissabte a Santa Maria del Mar.

L'arquebisbe [va anunciar](#) una consulta oberta a "tots els diocesans -fins i tot als no creients que vulguin". La demanda és que tothom que tingui alguna cosa a dir enviï a l'arquebisbat per escrit amb la seva opinió sobre el que hauria de preveure el Pla Pastoral. Amb "propostes operatives i concretes" i "si és possible, amb un redactat concís".

Després de l'any de la Misericòrdia, la proposta que va formular Omella és "una nova fase en l'aplicació del Concili Vaticà II" que ve marcada per algunes idees claus del pontificat de **Francesc**. Entre elles, va parlar d'una Església que no pot ser autoreferencial sinó servidora i "hospital de campanya", i amb uns "pastors amb olor d'ovella". En definitiva, "una Església que amb les seves obres es creu el lema amb el que ha estat convocat aquest acte: 'El que feu a un germà m'ho feu a mi'".

Sobre la consulta diocesana, l'arquebisbe va dir que es tractava de fer un treball similar al que va fer el papa Francesc en la convocatòria de Sínode sobre la Família. Una consulta oberta a tothom i que haurà de "continuar i respondre a nous reptes" després dels plans aprovats en l'etapa del cardenal Lluís Martínez Sistach. "No hem anat amb presses" va afegir, perquè "necessitava conèixer la diòcesis".

En nou mesos Omella ha visitat bona part de les parròquies de Barcelona i de les comunitats religioses. I també va fer broma sobre els llocs que encara ha de visitar en una realitat tant extensa com Barcelona: "us prometo que vindré abans del dia del Judici Final".

No tanquem la porta de la Misericòrdia

L'acte final de l'any de la Misericòrdia a Barcelona va coincidir amb la clausura de la Porta Santa que el papa Francesc ha fet aquest diumenge a Roma. El to a Santa Maria del Mar no va ser de clausura. En la presentació, la conductora de l'acte,

Ester Romero, va remarcar que no es tracta "de tancar cap porta santa, sinó d'obrir el cor i continuar la feina que s'està fent". Posar en pràctica [Mateu 25](#), un dels textos que s'ha proclamat durant la celebració.

Per remarcar que l'Any de la Misericòrdia ha de ser només un punt i seguit, l'arquebisbe de Barcelona va acabar l'acte amb un enviament explícit de tots els diocesans "com a missioners de la misericòrdia".

El que ja s'està fent es va visualitzar amb la intervenció de tres testimonis i un vídeo que destacava la dimensió més social de la tasca diocesana. El més impactant van ser el testimoni de **Diana Tchamitchan**, refugiada d'Alep que fa un any viu a Barcelona acollida per la Comunitat de Sant'Egidio.

"La guerra no entén de somnis"

"La meva esperança és que els nostres actes de Misericòrdia puguin transformar els cors dels qui porten la guerra", va explicar Diana després del relat sobre el seu periple familiar des de Síria. Una família que ja havia patit el genocidi armeni i que va abandonar el seu país després de cinc anys de guerra. Un país on abans vivien pacíficament les diverses tradicions cristianes. Però "la guerra no entén de persones, de drets humans, ni de somnis".

El somni de Daina és "el més simple i difícil d'aconseguir: la pau interior que ens porta Jesús". Contra "un odi que paralitza". Per això, poc ha començat a col·laborar com a voluntària en una residència de gent gran: "Només donant i rebent la misericòrdia podem viure verdaderament". Perquè "viure per als altres és el que ajuda a conèixer l'Evangeli".

Diana Tchamitchan va agrair l'acollida rebuda a Barcelona sobretot pel tracte personal: "les institucions acullen, però només les persones integren".

Aquesta dimensió més càlida i humana que té la misericòrdia la van destacar també els altres dos testimonis, **Juana Martín** des de Càritas, i **Laura García**, religiosa de les Filles de Caritat. Juana Martín va remarcar la importància de la implicació de tota la comunitat cristiana en la tasca d'acollida i empoderament de Càritas. Laura García va explicar que no es tracta d'ajudar a les persones sense sostre com les que acull l'Obra Social Santa Lluïsa de Marillac; es tracta de "fer camí amb tots, també els qui estan al carrer".

Himne de la Misericòrdia

Tot i no ser una celebració litúrgica, l'acte va tenir un to de pregària i pocs aplaudiments que trenquessin el clima. Un fidel de cada zona pastoral de Barcelona va presentar una pregària abans de resar conjuntament el Pare Nostre. També es va convidar a l'oració amb una dansa contemplativa que va compartir un grup de Santa Maria del Mar. Tots els participants que omplien la basílica es van afegir als gestos d'una proposta que vol resar amb el cor i amb el cos.

La música també va ser un element central. Remarcat per l'estrena de l'Himne de la Misericòrdia. L'obra ha estat composta per aquest acte per **Bernat Vivancos** i interpretada pel cor de Cambra Francesc Valls amb Organista Neil Cowley. Una obra contemporània però que es pot cantar i amb fortes ressonàncies montserratines.

Una de les singularitats de l'obra és que la tornada és un fragment del número 288 l'[Evangelii Gaudium](#) del papa Francesc: "Dóna'ns l'audàcia de buscar nous camins perquè arribi a tots la teva misericòrdia". La tornada s'alterna amb el cant de quatre lectures bíbliques, entre elles Mateu 25: "Tot allò que feu a un germà, m'ho feu a mi".

L'Himne va arrodonir un acte preparat amb la col·laboració dels quatre [Missioners de la Misericòrdia](#) que va nomenar el papa a l'arquebisbat de Barcelona: **Salvador Pié**, rector de Santa Maria del Mar; el salesià **Francesc Riu**; el jesuïta **Josep Maria Rambla**; i el coordinador de l'acte, el teòleg **Xavier Morlans**. Un acte càlid i vivencial ben allunyat de les xerrades i taules rodones habituals però sense necessitat de focs artificials.

Crida a l'acció

"Que en quedarà de l'any de la Misericòrdia?" Aquesta va ser la pregunta central de l'acte que també va repetir l'arquebisbe Joan Josep Omella citant un llibre del monjo de Montserrat Bernabé Dalmau.

El bisbe auxiliar **Sebastià Taltavull** va insistir en la crida a continuar l'acció, demanant un futur en el que "la misericòrdia sigui la biga de la nostra Església". "El programa del cristià, fruit de la pregària, és un cor que veu on es necessita amor", va explicar.

Ahora, l'arquebisbe Omella va demanar mantenir aquest compromís en un moment en el que l'Església ha vist les seves "forces migrades, escasses, i amb un descens de la pràctica religiosa". Però "hi ha molta gent oberta a Déu", encara que no ho sembli perquè "alguns mitjans de comunicació s'afanyen a presentar una societat catalana secularitzada i no creient" i "la radio i la televisió sovint han apostat per la mirada atea". En canvi, va recordar que un 70% dels catalans es declaren creients -la gran majoria catòlics- mentre que el nombre ateus és el 18%.

"Crec que hem d'evitar caure en el pànic", va afirmar Omella. Per tant, "no perdem l'esperança, la crida a la missió és més ferma que mai". Una crida a l'acció que va recollir un manifest final de l'acte, llegit mentre repicaven les campanes de Santa Maria del Mar. I que va reiterar el missatge més repetit de la celebració: "El que feu a un germà, m'ho feu a mi". Mateu 25.